

‘Big Sista’ in Rotterdam: een monument voor de tirannie van drammers

Posted on 10 juni 2023 by René ter Steege

Een vier meter hoog bronzen beeld van een slordig geklede zwarte vrouw op gympen domineert sinds kort het Stationsplein in Rotterdam. Zij is het recentste symbool van wat is uitgegroeid tot de officieuze staatsideologie in Nederland: het multiculturalisme.

Zoals de Sovjet-Unie en nazi-Duitsland met staatskunst de bevolking de officiële ideologie inpeperden, kennen wij onze eigen humanistische leer die het volk maant het juiste te denken. Maar waar beeldhouwer Arno Breker en gelijkgestemde Italiaanse en Spaanse kunstenaars een esthetisch ideaalbeeld schiepen van de gewenste moderne mens, laat de Nederlandse pendant te wensen over.

Geen waardigheid, maar hautaine

onverschilligheid

Het ontbreekt de door de Brits-Caribische kunstenaar Tomas J. Price vervaardigde vrouw bij Rotterdam CS een beetje aan waardigheid. Zo gaat ze gehuld in moderne vodden en straalt haar blik geen passie uit voor een ideaal, hoe 'fout' ook, maar hautaine onverschilligheid.

Toch past zij perfect in de multiculturele visie van de boven ons gestelden. En van de *NRC*. Een recensent scheef: 'Rotterdam mag zich gelukkig prijzen met het beeld, dat met een zelfbewuste, zwarte, jonge vrouw het hedendaagse, moderne, multiculturele Nederland symboliseert'.

Hmm… We zien eerder een vrouw die een dikke middelvinger opsteekt naar passanten die de heersende ideologie niet delen. Zij waarschuwt hen hier in het hart van de stad: 'omarm de diversiteit, of sterf'. 'Haar korte lontje is het waarmerk van deze tijd,' aldus een andere recensent. Hij bedoelde dat lovend.

Bij de onthulling glunderden PvdA-burgemeester Ahmed Aboutaleb en D66-onderminister van Cultuur Gunay Uslu naast kunstpaus Wim Pijbes, een van de weinige 'witte mannen' ter plaatse.

Uit verslagen in onder meer het *AD* blijkt dat toeschouwers 'van kleur' van ontroering huilden, ook de verslaggeefster van de linkse site joop.nl hield het niet droog toen jonge dansers, bijna zonder uitzondering zwart, het beeld ontdeden van een rood doek. De dansers hieven nog net geen gebalde vuist, maar hun militante houding en verbeten blik verrieden inspiratie door de Black Panthers en Black Lives Matter.

Waarbij men haast zou vergeten dat in Rotterdam en andere steden migranten van niet-westerse origine de oorspronkelijke bewoners getalsmatig hebben verdrongen. Er is geen onderdrukkende meerderheid meer om je tegen te verzetten; wat rest is een mozaïek van minderheden en een krampachtig in stand gehouden verzetsmythe.

Tegen het standbeeld van Anton de Kom klonken

protesten

De indolente reuzin pal voor Rotterdam CS doet de gedachten teruggaan naar de protesten in de Amsterdamse Bijlmermeer tegen het standbeeld van Anton de Kom. Deze hoogstaande Surinamer, op de bres voor zijn landgenoten, actief in het verzet tegen de nazi's – wat hem het leven kostte – staat halfnaakt afgebeeld. Voornamelijk vrouwen waren in 2006 boos dat deze altijd elegant geklede intellectueel en schrijver stond afgebeeld als een 'wilde'. Een burgerlijk protest van simpele zielen? Nee, deze dames vonden dat de kunstenaar De Kom zijn waardigheid had ontnomen.

Zulke geluiden hebben we nog niet gehoord rond het beeld in Rotterdam, tevens de stad van de nóg hogere 'Kabouter Buttplug'. Wilde de kunstenaar benadrukken dat de moderne zwarte vrouw lak heeft, of dient te hebben, aan 'witte' normen? Dan is hij daarin geslaagd. Zij lijkt ons niet een lofwaardige jonge zwarte vrouw die door de vader(s) van haar kinderen in de steek is gelaten en toch kans ziet ze op te voeden. Barack Obama heeft over die vaders in 2008 harde woorden gesproken, maar hij gold voor militanten dan ook als niet echt zwart.

De vrouw op het Stationsplein is evenmin een van de moedige vrouwen uit de Bijlmer die hun kinderen uit handen van de misdaad proberen te houden en er niet over zouden piekeren de burgemeester in hun wijk te ontvangen in een afzakkende trainingsbroek, gympies en een flodderig shirt.

'Big Sista' houdt ons scherp in het oog. Vanaf haar verheven positie ontwaart ze mogelijk het beeld van Pim Fortuyn aan de Korte Hoogstraat, dat op 6 mei weer eens werd besmeurd. Het is maar vijf minuten fietsen. Past een hommage aan Fortuyn volgens haar nog wel in ons 'hedendaagse, moderne, multiculturele land'?

De reuzin voor Rotterdam CS dreigt sceptici te verpletteren die wijzen op nare kanten van immigratie en multiculturalisme. Zeker in Rotterdam en Amsterdam weten burgers wat nazaten van niet-westerse migranten of afkomstig uit Suriname en de Antillen hun stad aandoen. Daders en verdachten van de schokkendste recentste aanslagen op de rechtsstaat, waaronder de moorden op advocaat Derk Wiersum en Peter R. de Vries, zijn veelal afkomstig uit de 'diversiteit'. Bood Nederland hun geen andere keus? Een 'foute' vraag, volgens aanhangers van de leer van het multiculturalisme. Natuurlijk brachten discriminatie en afwijzing hen op het foute pad.

Vergeving voor onze imaginaire erfzonde

Dus moeten we blijven buigen, ook wanneer op 1 juli koning Willem-Alexander voor het Nationaal Slavernijmonument in het Amsterdamse Oosterpark vergeving vraagt voor onze imaginaire erfzonde. Hangjongeren maakten het monument en omgeving jarenlang tot een ongure plek. Leiders van vooral de Surinaamse 'gemeenschap' hadden hen juist daar moeten manen tot het respect dat ze van anderen eisen, maar zwegen. Bang voor het verwijt van 'wit' gedrag? Wat als straks ook de Rotterdamse reuzin marginalen aantrekt die bezoekers van het station intimideren?

Het beeld wekte de woede van *NRC*-columniste Rosanne Hertzberger. Ze woont in Rotterdam en vindt 'Moments Contained', zo noemt Thomas J. Price zijn creatie, een 'belediging'.

Hertzberger lijkt lang haar wrevel over het wokisme van 'haar' krant te hebben opgekropt. Nu gaat ze los. Behalve boosheid klinkt in haar woorden ook angst door, angst voor het lot van een stad die zwicht voor de tirannie van drammers.

René ter Steege is journalist, schrijver en vertaler.

Wynia's Week is onafhankelijk, ongebonden en broodnodig. De donateurs maken Wynia's Week mogelijk. Doet u mee? Dat kan op verschillende manieren, kijk HIER. Hartelijk dank!